

Mi leszel, ha nagy leszel?

2010 április 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Már kiskorunkban találkozunk ezzel a kérdéssel. Mosolygós nénik és bácsik kérdezik tőlünk: Na és mi leszel, ha nagy leszel, tudod már? Mi pedig válaszolunk: T?zoltó, m?t?s néni, kukás, királylány attól függ?en kit, milyen behatások értek óvodás éveit alatt...

Aztán később, ahogy egyre időssebbek leszünk, újra meg újra elkerül a kérdés. Családtagok, idegenek próbálják kisajtolni belőlünk a választ, hova szeretnénk jelentkezni, milyen munkát képzeltünk el, milyen eredményeink vannak. Habár nem biztos, hogy érdekli őket a válasz, de az illendőség ezt kívánja tőlük. Persze ha azt mondjuk: még nem tudom, vagy még nincsenek elképzeléseim akkor jön a fintorgás és a „na, ebből is naplopó lesz” megjegyzések. Pedig egy-egy szakma, vagy iskola kiválasztásával még nem dől el semmi, ráadásul nem biztosíték arra, hogy munkát kapunk, sikeresek leszünk, vagy egyáltalán dönteni tudunk.

Manapság a gyerekeknek már 6 évesen eldől a világ, milyen általánosba járnak, aztán jön a középiskola kérdése, ami ugye még nehezebb, egyeseknek az is megadatik, hogy már 5. vagy 7. osztályos koruktól fogva egy nagyobb lépésben gimnáziumba járhatnak az ún. „kisgimibe”.

Egyre többen vannak azon az állásponton, miszerint gyermekük csak egy szakma kitanulásával tud érvényesülni, ebben főleg az Európai Unióba való vetett hit is közrejátszik, de tényleg érdemes megnézni mennyivel jobban el tud helyezkedni egy olyan szakember, aki ért is ahhoz, amit csinál, mint mondjuk egy jó nevű egyetemen végzett tanár.

Végül pedig ott van a felsőoktatás: egyetem vagy főiskolai szak, vagy netalántán a mostanság oly divatos OKJ-s képesítés? Ezt már leginkább magunk próbáljuk eldönteni, ami nagyon nehéz. Alapvetően számításba kell venni, mennyit szeretnénk még az életben tanulni, mit és hol. Ráadásul nem árt, ha a saját képességeinket is felmérjük elötte és nem úgy ugunk neki a felvételinek, hogy hátha összejön valami. Mindig kellene tartalék szakok, tartalék iskolák. Figyelembe kell venni az anyagi helyzetet, a távolságot, milyen lehetőségek vannak, lehet-e az általunk kiválasztott képzéssel egyáltalán valamit kezdeni. Ezek a legfontosabb szempontok mielőtt beadnánk a jelentkezési lapot (ami pár éve már e-felvételi formában is elküldhető).

De még itt is számtalan élmény vár ránk, ami segít az elbizonytalanításban. Csak nagyon kevés ember tanul úgy tovább, hogy tudná, mit akar pontosan. Amíg nem válunk a részévé nem is tudjuk elképzelni milyen is belülről, mennyi szakirány vagy speciális tudás közül kell választanunk. Még az évek óta dédelgetett célok is füstbe ment tervekké válhatnak, ha megcsillan előttünk más szebb vagy érdekesebb lehetőség; másrészt változunk, idősebbek leszünk és már nem akarunk tétlontok vagy kukások lenni, beérjük kisebb álmokkal, elérhetőbb és mindazonáltal kézzelfoghatóbb munkákkal is.

De ne feledjük: néha nem árt álmodozni sem... mi lenne a világgal álmodozók nélkül, akik ha elég kitartóak megvalósíthatják saját kis céljaikat, mert az emberiségnek igenis szüksége van rájuk.

Zsidi Éva

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

